

występowanie rzadkich i oryginalnych zbiorowisk roślinnych, są to głównie zespoły bagienne, zbiorowiska źródliskowe oraz większość lasów i zarośli łągowych, z powodu ich właściwości wodochronnych i glebochronnych. Do tej grupy włączono też projektowane Parki Ekologiczno-Krajobrazowe, które będą obejmowały wymienione zespoły zbiorowisk. Większość wymienionych obszarów znajduje się w obrębie korytarzy i ciągów ekologicznych. Dla tych terenów zaproponowano status ochronny o takim charakterze, który wyklucza zasadniczo możliwość zainwestowania budowlanego i rekreacyjnego oraz form użytkowania, prowadzących do niekorzystnych zmian środowiska przyrodniczego. Jediną dopuszczalną formą zagospodarowania jest drewniana architektura wspomagająca funkcje rekreacyjne.

Wymienione tereny proponuje się traktować jako **Nienaruszalny Zasób Środowisk Przyrodniczych** w mieście. Są to zatem tereny, które nie mogą zmienić swojego charakteru i przeznaczenia w długiej perspektywie czasowej. Są to refugia – mateczniki – banki genowe lokalnych populacji zwierząt i roślin.

Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego. Również te tereny charakteryzuje dominacja funkcji ekologicznych, jednakże ich nieco niższy walor naturalności kwalifikuje je do obszarów uzupełniających i wspomagających systemy ekologiczne z możliwością zainwestowania rekreacyjnego.

Tereny użytków zielonych w dolinach rzecznych znalazły się częściowo w grupach chronionych krajobrazów ze względu na oryginalność pokrywy roślinnej lub występowanie stanowisk łągowych ptaków. Dla większości tych terenów proponuje się jednak zachowanie dotychczasowego sposobu ich użytkowania, tj. gospodarkę pastwiskową i koszenie. Taki sposób ekstensywnego użytkowania zapewnia bowiem zachowanie krajobrazów łąkowych i terenów otwartych. Niemniej, biorąc pod uwagę coraz bardziej powszechne zjawiska zarzucania gospodarki łąkowej, co wiąże się z ekonomicznymi i społecznymi procesami, dopuszcza się na tych powierzchniach możliwość przekształcenia lub uzupełnienia krajobrazów łąkowych formami zieleni miejskiej urządzonej. Byłyby to głównie formy parków miejskich lub półnaturalnych parków krajobrazowych, gdzie umiejętnie łączone będą różne elementy terenów otwartych, zalesionych i urządzonych. Jedyne ograniczenie, jakie się tu postuluje, to minimalny stopień przekształcenia gleb i

powierzchni terenu. Obszary spełniające wymienione warunki są jednocześnie nieprzydatne dla zabudowy z powodu niekorzystnych warunków fizjograficznych. Są to w przewadze otwarte tereny łąk i pastwisk, obniżone i podmokłe dna dolin i tarasów rzecznych, z płytką wodą gruntową i okresowym zalewem powierzchniowym, słabo nośnymi gruntami z wkładkami pyłów i namulów organicznych, miejscami z poziomami torfu. Są to wreszcie powierzchnie niekorzystnych zjawisk biotopoklimatycznych: nadmiernej wilgotności powietrza, występowania zjawisk inwersyjnych, spływów zimnych mas powietrza, zmrozowisk itp.

W grupie terenów ograniczonego zainwestowania budowlanego znalazły się obszary uzupełniające i wspomagające systemy ekologiczne położone na krawędzi dolin rzecznych, często na tarasach nadzalewowych. Dopuszcza się tu możliwość wprowadzenia pojedynczych obiektów budowlanych, lokalizowanych w dużym rozproszeniu, w otoczeniu nasyconym różnorodnymi formami urządzonej zieleni miejskiej. Preferowana jest zabudowa niska, o charakterze usługowym wobec terenów rekreacyjnych i sportowych, przy czym kubatura tych obiektów wraz z urządzeniami towarzyszącymi, np. dojazdami i parkingami, nie powinna zająć więcej, jak 10 - 15% powierzchni całego wydzielania. Byłyby to pojedyncze obiekty budowlane, np. hale sportowe, szatnie, siłownie oraz drobne zabudowania usługowe, gastronomiczne - wspomagające systemy rekreacyjno-turystyczne i sportowe. Tereny te, poza funkcjami wspomagającymi systemy przyrodnicze, mają do spełnienia ogromną rolę, jako obszary przejściowe, buforujące i kanalizujące oddziaływanie terenów zurbanizowanych na obszary korytarzy ekologicznych.

W grupie obszarów wspomagających tereny z dominującą funkcją ekologiczną znalazły się niewielkie laski, często z sadzenia lub samosiewu na gruntach porolnych oraz tereny użytków rolniczych. Ze względu na walor ekologiczny tych terenów wskazane jest utrzymanie ich obecnych funkcji, jednak w wypadku zainwestowania budowlanego powinny one stanowić bazę nowych obszarów zieleni urządzonej. Postulat utrzymania aktualnych form użytkowania odnosi się do ogrodów działkowych, rolniczych, skansenów, zieleni urządzonej, terenów rekreacyjnych, sportowych, obiektów historycznych i sakralnych z towarzyszącą im zielenią. W tej grupie znalazły się też Zespoły

Przyrodniczo-Krajobrazowe, w których obok funkcji ochronnych dopuszcza się różne formy zainwestowania rekreacyjnego, zgodnego z funkcją obszaru.

Część ograniczeń zabudowy wiąże się z właściwościami gruntów w kategoriach nośności i głębokości wody gruntowej. Ta kombinacja cech pozwoliła wyróżnić tereny nieprzydatne do zabudowy z powodu właściwości gruntów.

Obszary przydatne do zabudowy obejmują powierzchnie z dobrymi warunkami gruntowo-wodnymi i stosunkowo słabo powiązane z systemami ekologicznymi, z racji swego większego oddalenia od korytarzy ekologicznych. Są to w przewadze tereny wysoczyznowe, z dobrymi gruntami nośnymi glin zwałowych, piasków lodowcowych, zarówno z wodą gruntową, która wnosi pewne ograniczenia w posadowieniu budynków, jak również te same tereny, ale bez wody gruntowej do głębokości 4 m. Obecnie są one użytkowane najczęściej jako grunty rolnicze. W zabudowy tych terenów należy jednak przewidzieć miejsca na stworzenie lokalnych wysp zieleni, łączących się z systemami ogólnomiejskimi.

Obszary zabudowane. W tej grupie wyróżniono tereny zurbanizowane w rozbiciu tylko na 3 grupy: zabudowę mieszkaniowo-usługową, zabudowę przemysłową oraz powierzchnie utwardzone i place. Potencjalna możliwość większego zróżnicowania obszarów zabudowanych została ograniczona czytelnością mapy.

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń. Na mapie pokazano tereny mające wpływ na rodzaj zabudowy i jej lokalizację, dotyczy to lokalizacji obszarów potencjalnych skażeń, związanych z obecnością niebezpiecznych substancji na terenach zakładów przemysłowych. Za uciążliwe uznano występowanie wszelkich emitorów hałasu, zanieczyszczeń powietrza, w tym stacje paliw, oczyszczalnie ścieków (odory) i linie wysokiego napięcia.

4. WNIOSKI OGÓLNE

- Większość ekosystemów naturalnych i półnaturalnych jest położona poza granicami miasta i na jego obrzeżach (Las Pietrasze, Las Antoniuk, Las Solnicki, Stawy Dojlidzkie). Na terenie aglomeracji tereny

tego typu ograniczają się głównie do dolin rzecznych. Ekosystemy te stanowią duże bogactwo ekologiczne, o czym świadczy zarejestrowana ilość naturalnych i półnaturalnych zbiorowisk roślinnych, występowanie rzadkich i chronionych gatunków roślin. Tereny te należy wykorzystywać na cele rekreacyjne. Uszczuplanie tych obszarów np. poprzez zasypywanie dolin, grozi utratą potencjalnych terenów zieleni urządzonej w przyszłości.

- W wyniku przeprowadzonej analizy rozmieszczenia zieleni wysokiej, stwierdzono, że największe ilości drzew znajdują się w centralnej części miasta. Jest to spowodowane obecnością dużej liczby drzew znajdujących się w okolicach zabudowy mieszkalno-usługowej położonej w centrum i w okolicach śródmiejskich dróg. Znaczna część zieleni ma charakter historyczny i wskazuje na większe zrozumienie dla idei ekologicznych dawnych mieszkańców miasta, niż współczesnych mieszkańców Białegostoku. Najmniejsze ilości drzew odnotowano w nowych dzielnicach mieszkaniowych.
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne co do ilości i jakości zieleni w mieście można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni jest niewystarczająca. Powierzchnie terenów zielonych należy zwiększyć - całkowitą powierzchnię terenów zielonych dwukrotnie, a powierzchnię parków i skwerów czterokrotnie.
- W związku z dogodnymi warunkami hydrgeologicznymi w dolinie Supraśli oraz z uwagi na konieczność ochrony zasobów wody dla ujęć komunalnych proponuje się wytyczenie granic stref ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 pradoliny Supraśli.
- Stan wód powierzchniowych nie odpowiada docelowym normom.
- W porównaniu do lat poprzednich stwierdzono poprawę stanu zanieczyszczenia wód w głębinnych. Natomiast w wodach gruntowych, stwierdzono konsekwentny wzrost stężeń niektórych makroskładników, zwłaszcza tych najbardziej związanych z wpływem antropogenicznych czynników (fosforany, azotany).

- Stwierdzono wyraźny trend zmniejszania wielkości emisji przemysłowej w stosunku do lat poprzednich.
- Oceniając wyniki pomiarów powietrza atmosferycznego stwierdza się, że stężenia średniodobowych i średniorocznych stężeń badanych zanieczyszczeń nie przekraczają dopuszczalnych norm.
- W oparciu o wyniki badań należy stwierdzić, że w przypadku wystąpienia zanieczyszczeń wód gruntowych w obrębie wyrobiska SILIKATY nastąpi ich bezpośrednie i łatwe przedostanie się do zlewni cieków Jaroszkówka. Spowoduje to zarówno zanieczyszczenie wód bardzo cennych źródeł położonych na lewym zboczu doliny Jaroszkówki, zanieczyszczenie cieków głównego i cieków odprowadzających wody ze źródeł, a także wód stawów położonych w dolnym biegu rzeki. Skażenia tym łatwiej przedostaną się do wód gruntowych, ponieważ woda na znacznym obszarze występuje blisko powierzchni terenu. Stąd postuluje się, ażeby wyeksploatowane wyrobisko piasków po przeprowadzeniu odpowiedniej rekultywacji przeznaczyć na cele rekreacyjno – krajobrazowe lub pod zalesienie. Taka przyszła funkcja wyrobiska dawałaby największą gwarancję utrzymania czystości wód i wysokich walorów przyrodniczych Doliny Jaroszkówki.
- Przeprowadzone studium materiałów archiwalnych, literaturowych oraz badania terenowe potwierdzają nadal wysoki walor aglomeracji białostockiej pod względem zasobów przyrodniczych. Znajduje on odzwierciedlenie w zatwierdzonych i projektowanych obiektach ochrony konserwatorskiej. Tej wysokiej pozycji nie towarzyszy jednak żaden spójny program utrzymania potencjału przyrodniczego miasta, który przekłada się na jakość życia jego mieszkańców i atrakcyjność dla turystów. Atrakcyjność miasta jest bardzo ważna z racji jego położenia w stosunku do państw sąsiednich oraz jako miasta znajdującego się centrum regionu o wyjątkowym – w skali całego kraju – nasyceniu cennymi obiektami przyrodniczymi w regionie.

4. BIBIOGRAFIA

- AUGUSTYNOWICZ L., 1999. Waloryzacja ekologiczna Stawów Dojlidzkich jako podstawa ochrony konserwatorskiej i zagospodarowania przestrzennego – praca dyplomowa, Białystok.
- BIENIASZEWSKA H., 1971. Warunki hydrogeologiczne utworów czwartorzędowych w rejonie zlewni Białej, a perspektywy zaopatrzenia w wodę Białegostoku, maszynopis pracy doktorskiej, Inst. Hydrogeologii i Geol. Inż. UW, Warszawa
- BIENIASZEWSKA H., 1975; Dzieje geologiczne okolic Białegostoku, Region Białostocki tom 3.
- BOŃCZAK-KUCHARCZYK E., MAROSZEK J., 1995. Ogrody Białegostoku do 1939 r. - kwartalnik „Białostoczczyzna” nr 4/1995 (Białostockie Towarzystwo Naukowe), Białystok.
- BUCZNIEWICZ A., 1998. Struktura krajobrazowa Lasu Klepacze – praca dyplomowa, Białystok.
- CHILIMONIUK M., 1998. Struktura krajobrazowa Lasu Solnickiego i Lasu Kleosin. – praca dyplomowa, Białystok.
- CIELUCH M., 2000. Środowisko przyrodnicze dolin rzecznych Białegostoku – podsystem bazy środowiska przyrodniczego miasta
- CHOJNACKI J., 1991. Zróżnicowanie przestrzenne roślinności Warszawy – Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
- CZERWIŃSKI M., LEWIŃSKA J., 1996. Zieleń w mieście – Warszawa
- DOBROŃSKI A., 1998. Białystok – historia miasta - Zarząd Miasta Białegostoku, Białystok.
- DOBROŃSKI A., 1999. Białystok – oblicza miasta – Wydawnictwo Łuk
- KASPRZYK S., 1977. TURYSTYCZNE ZAGOSPODAROWANIE LASU - PWRIL, WARSZAWA
- GAJKO K., 2000 Dendroflora Białegostoku – podsystem bazy środowiska przyrodniczego miasta (K. Gajko 2000).
- KOBLENDZA R., 1948. Kilka zespołów bagiennych w Dojlidach Dolnych pod Białymstokiem, Acta Soc. Bot. Pol., t 19:1
- KONDRACKI J., 1998 - Geografia regionalna Polski. PWN Warszawa
- KUBICKI S., 1982 - Wpływ podłoża krystalicznego na rozwój pokrywy osadowej. W: Atlas geologiczny podłoża krystalicznego polskiej części platformy wschodnioeuropejskiej 1:500000. Inst. Geol. Warszawa.
- KUBICKI S., RYKA W., 1982 - Atlas geologiczny podłoża krystalicznego polskiej części platformy wschodnioeuropejskiej 1:500 000. Inst. Geol. Warszawa. Prace Tow.Nauk. Warszawa.
- KWIATKOWSKI W., 1993. Waloryzacja przyrodnicza doliny rzeki Białej i jej dopływów w granicach miasta Białystok., maszynopis.
- KWIATKOWSKI W., 1998. Baza danych zieleni miejskiej Białegostoku, jako podstawa w procesach modelowania i zarządzania wielkomiejskim środowiskiem przyrodniczym – Problemy Ekologii Krajobrazu. Tom IV, Uniwersytet Gdański, Gdańsk.
- KWIATKOWSKI W., KOWALEWSKA B., 1993. Przyrodnicze uwarunkowania i zasady kształtowania środowiska miejskiego na przykładzie Białegostoku – artykuł z „Materiałów z II Krajowej Konferencji Zdrowych Miast.” (Białystok 27-

29 maj 1993 r), Białystok.

Kwiatkowski W., Stepaniuk M., Kołos A., Kamocki A., Wołkowycki D., Matowicka B., 1998. Baza danych zieleni miejskiej Białegostoku, jako podstawa w procesach modelowania i zarządzania wielkomiejskim systemem przyrodniczym. Problemy Ekologii Krajobrazu 4: 85-87, Uniwersytet Gdański, Polska Asocjacja Ekologii Krajobrazu.

ŁASZEK C., 1969 - Dokumentacja torfowiska Sobolewo. Archiwum IMUZ Falenty.

ŁOSZEWSKI H., 1983; Stosunki wodne zlewni Supraśli, Ośrodek Badań Naukowych, Białystok, maszynopis;

ŁOSZEWSKI H., 1984; Naturalne wpływy wód podziemnych dorzecza Supraśli, Nauka i Praktyka, nr 4, Ośrodek Badań Naukowych, Białystok,

Łoszewski H., 1995; Źródła na terenie Białegostoku i potrzeba ich ochrony, w: Białostoczczyzna, z. 4(40);

ŁOSZEWSKI H., 1996; Stosunki wodne planowanego Parku Ekologicznego Doliny Bażantarki, w: Białostoczczyzna, z. 2(42);

MAPA HYDROGRAFICZNA POLSKI skala 1:50 000, wytyczne techniczne K-3.4, 1997; Główny Geodeta Kraju, GUGiK, Warszawa;

MATUSZKIEWICZ W., 1981. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski - PWN, Warszawa.

MARCIŃCZYK W., 1997 Waloryzacja kompleksów leśnych Antoniuk i Pietrasze jako podstawa zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego tych obiektów na potrzeby Białegostoku. – praca dyplomowa, Białystok.

MEDWECKA - KORNAŚ A., 1994. Ochrona flory i roślinności na obszarach leśnych: stan i zadania - Ochrona przyrody, 51 : 3 - 21.

MIKUŁOWSKI M., 1998. Zalesianie jako problem inżynierii ekologicznej - Las Polski, 18 : 11 - 12.

MIKULSKI G., 2000. Ekosystemy naturalne i półnaturalne Białegostoku – podsystem bazy środowiska przyrodniczego miasta

MINIUK P., 2000. Waloryzacja sozologiczna Białegostoku – podsystem bazy środowiska przyrodniczego miasta

MOJSKI J.E., 1969 - Kemy jako wskaźnik deglacji obszaru północno-wschodniej Polski podczas zlodowacenia środkowopolskiego. Folia Ouater. Nr 30.

MOJSKI J. E., 1972; Nizina Podlaska, w: Geomorfologia Polski t. II, PWN, Warszawa;

MUSIAŁ A., 1992 - Studium rzeźby glacialnej północnego Podlasia. Rozprawy UW.

NOWICKI A. J., 1969 - Osady kenozoiczne północno - wschodniego Podlasia. Biul. Inst. Geol., 220.

NOWICKI A.J., 1971 - Mapa geologiczna Polski 1:200 000, arkusz Białystok. Wyd. A i B z objaśnieniami. PIG Warszawa.

OLACZEK R., 1972. Formy antropogenicznej degeneracji leśnych zbiorowisk roślinnych w krajobrazie rolniczym Polski niżowej - Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

OLACZEK R., 1974a. Kierunki degeneracji fitocenoz leśnych i metody ich badania - Phytocenosis, 3/4 : 179 - 190.

OŚWIT J., 1964 - Dokumentacja torfowisk - Dolina rzeki Horodnianki. Archiwum IMUZ Falenty.

OŚWIT J., 1965 - Torfowiska: Dolina rzeki Czaplinianka. Archiwum IMUZ

Falenty.

PETERKIEWICZ A., 1965 - Torfowiska rzeki Turośnianka. Archiwum IMUZ Falenty.

PIETKIEWICZ S., 1950 - Przeglądowa mapa geologiczna Polski w skali 1:300 000, arkusz Białystok. Wyd. A. Inst. Geol. Warszawa.

POKORSKI J., SIWIEC A. 1998. Kształtowanie terenów zieleni – WSiP, Warszawa.

PISZCZATOWSKA I. 1999. Waloryzacja przyrodnicza gminy Wasilków

SOŁOWIEJ J., 1998 Dendroflora cmentarzy Białegostoku – praca dyplomowa, Białystok.

POSKROBKO B., 1990. Społeczne uwarunkowania ochrony środowiska przyrodniczego – Towarzystwo Wiedzy Powszechnej, Białystok.

POSKROBKO B., 1992. Działalność gospodarcza a ochrona środowiska przyrodniczego – Biuro Badań i Wdrożeń Ekologicznych, Białystok.

POSKROBKO B., 1995. Podejmowanie inwestycji proekologicznych i źródła ich finansowania – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Białystok.

RUBLE E., 1974 - Skąły platformy prekambryjskiej w Polsce. Pokrywa osadowa. Pokrywa kenozoiczna. Prace IG. T.74, cz.2 Warszawa.

STALA Z., 1990. Ekofizjograficzne zasady kształtowania struktury przestrzennej miast w planach zagospodarowania przestrzennego, IGPIK, Warszawa

SOKOŁOWSKI A.W., 1988. Przyrodnicza charakterystyka i waloryzacja projektowanego rezerwatu przyrody „Antoniuk” – Białowieża.

SOKOŁOWSKI A., 1980. Zbiorowiska leśne północno-wschodniej Polski - PWN, Warszawa.

SOKOŁOWSKI A., 1991. Przyrodnicze obiekty chronione woj. białostockiego - Białystok.

SOŁOWIEJ 1998 Dendroflora cmentarzy w Białymstoku

WAŻYŃSKI B., 1997. Urządzanie i zagospodarowanie lasu dla potrzeb turystyki i rekreacji – Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Poznaniu

WOLSKI P., 1998. System informacji o terenach zieleni Warszawy i jego wykorzystanie na potrzeby planowania przestrzennego - Problemy Ekologii Krajobrazu. Tom IV, Uniwersytet Gdański, Gdańsk.

Witkowska B., 1976 - Atlas geologiczno - inżynierski Białegostoku. Archiwum UW Białystok.

ZNOSKO J., 1973 - Budowa geologiczna północno-wschodniej Polski. W: Przewodnik XLV Zjazdu PTG na Ziemi Suwalsko-Augustowskiej. Inst. Geol. Warszawa.

Decyzja ustalająca rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza Elektrociepłowni Białystok S.A., Białystok 2001.

Decyzja ustalająca rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza elektrociepłowni zakładowej Zakładów Usług Technicznych Fasty Sp. z o.o., Białystok 1999.

Decyzja ustalająca rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza i kotłowni i spalarni odpadów medycznych Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Białymstoku, Białystok 2000.

Decyzja ustalająca rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza przez Wodociągi Białostockie Sp. z o.o. w Białymstoku, Białystok 1999.

Decyzja ustalająca rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza przez MPEC Ciepłownia „Zachód” Sp. z o.o., Białystok 2002r.

"Dokumentacja fizjograficzna do opracowania regulacji stosunków wodnych w Białymstoku (zlewnia Białej i Horodnianki)", Geoprojekt, 1962

"Opracowanie fizjograficzne-ogólne dzielnicy Bagnówka miasta Białystok, Geoprojekt 1975

"Dokumentacja z badań technicznych pod budowę kolektora sanitarnego Z-6", Kombinat Budownictwa Komunalnego, Białystok 1981

"Opracowanie fizjograficzne-ogólne dzielnicy Skorupy miasta Białystok, Geoprojekt 1986

"Dokumentacja z badań technicznych pod budowę kolektora sanitarnego Z-4", Kombinat Budownictwa Komunalnego, Białystok

"Dokumentacja z badań technicznych pod budowę kolektora sanitarnego Z-1", Kombinat Budownictwa Komunalnego, Białystok

"Dokumentacja badań technicznych podłoża gruntowego pod budowę przepompowni ścieków na trasie kanału sanitarnego z osiedla Wyżyny i Bagnówki", Woj. Przeds. Inż. Geol. Badaw. w Białymstoku, 1991

"Dokumentacja techniczna badań podłoża gruntowego osiedla domków jednorodzinnych Leśna Dolina", wyk. J. Kosierkiewicz, 1992

Program ogólny kanalizacji deszczowej miasta Białystok, 2000; PPIRIK, Białystok.

Dokumentacja powstawania, gromadzenia i utylizacji odpadów do uzyskania pozwolenia na prowadzenie działalności, w wyniku której odpady powstają. AREO s.c., 1999.

Dokumentacja powstania, gromadzenia i utylizacji odpadów do uzyskania pozwolenia na prowadzenie działalności, w wyniku której powstają odpady, EC Białystok 1998.

Dokumentacja określająca warunki hydrologiczne dla udokumentowania stref ochronnych GZWP nr 218 - pradolina rzeki Supraśl, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie POLGEOL, 1995

Klasy uszkodzenia lasów w Polsce na podstawie badań monitoringowych.

Ocena wypełnienia wymogów ochrony środowiska przez zakłady najbardziej uciążliwe dla środowiska znajdujące się na liście wojewódzkiej województwa podlaskiego-maszynopis, 2000 WIOŚ, Białystok

Ocena wyników badań monitoringu regionalnego wód podziemnych województwa białostockiego w latach 1995-1997. WIOŚ Białystok 1997.

Oceny poziomów dwutlenku azotu siarki i pyłu zawieszonego w powietrzu atmosferycznym w woj. Podlaskim w 2002 roku. PIS WSSE, Białystok 2003.

Opracowano na podstawie decyzji w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnych ujęć wody dla miasta Białegostoku, 1988.

Inwentaryzacja przyrodnicza Nadleśnictwa Dojlidy – baza danych.

PIOŚ Biblioteka Monitoringu środowiska, Warszawa 1998.

Nadzwyczajne zagrożenia środowiska województwa białostockiego, 1997 PIOŚ, Warszawa.

Rejestr – dane o rodzajach i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza 1999 – 2002. Udostępniony

przez UM Wydz. Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej w Białymstoku.

ROZPORZĄDZENIE Mośznil W SPRAWIE OCHRONY GATUNKOWEJ Roślin, 1995. Dz. U. nr. 41, poz. 214.

ROZPORZĄDZENIE Mośznil W SPRAWIE OCHRONY GATUNKOWEJ ZWIERZĄT, 1995. DZ.U. nr. 13, poz. 61.

Skatalogowane zagrożenia na terenie miasta Białegostoku, wykaz udostępniony przez KM Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku.

Stan Środowiska województwa podlaskiego w latach 200-2001, BMŚ Białystok 2002

Stan czystości wód powierzchniowych obszaru Zielonych Płuc Polski, 1998 PIOŚ,

Stan Środowiska województwa podlaskiego w latach 200-2001, BMŚ Białystok 2002

Stan Środowiska województwa podlaskiego wydawnictwa z lat 1995-1999, BMŚ Białystok 2002.

System informacji o terenie, 1997. Mapa Sozologiczna Polski, skala 1: 50 000 w formie analogowej i numerycznej. Wytyczne techniczne K-3. 6. Główny Urząd Geodezji i Kartografii w Warszawie, 1997.

Wykaz podmiotów emitujących zanieczyszczenia do atmosfery, odprowadzających ścieki pozyskany z Wojewódzkiego Banku Zanieczyszczeń Środowiska Podlaskiego Urzędu Marszałkowskiego.

Wykaz wydajności eksploatacyjnej studzien wierconych i pobór wody na terenie miasta Białegostoku. UM Wydz. Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej.

Wykaz ulic o dużym natężeniu ruchu udostępniony przez Zarząd Dróg UM w Białymstoku.

Wykaz dystrybutorów Paliw Powiatu Białostockiego, wykaz udostępniony przez KM Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku.

Wykaz punktów badawczych sieci monitoringu wód podziemnych z oceną jakości województwo podlaskie. WIOŚ Białystok, 2002.

Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego w województwie białostockim w latach 1996-1998, Białystok 1999.

Zasoby wód podziemnych z utworów czwartorzędowych rejonu Białegostoku, 1994 Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie POLGEOL, Warszawa.

USTAWA O OCHRONIE PRZYRODY, 1991. DZ. U. Nr 114, poz. 429.

URZĄD MIEJSKI
WYDZIAŁ PLANOWANIA
I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
ul. Sienimska 1
15-950 Białystok
tel. 740-80-17